

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 4T/60/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8124011889
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fugerík
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2025:8124011889.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

4 4T/60/2024

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Jurajom Fugerikom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.05.2025 v Prešove takto

rozhodol:

5 4T/60/2024

Obžalovaný
A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C. XX, C.

uznáva sa za vinného, že

dňa 15.03.2024, v mieste svojho trvalého bydliska prevzal výzvu Okresného súdu v Prešove č. k. 5T/51/2019 zo dňa 13.02.2024 na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Prešove, s termínom nástupu do piatich dní od doručenia tejto výzvy, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu v Prešove, č. k. 5T/51/2019 zo dňa 01.06.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 6To/45/2020 zo dňa 25.11.2020, uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 6PP/36/2020 zo dňa 06.11.2020 a uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 8Tos/2/2024 zo dňa 30.01.2024, pričom po prevzatí tejto výzvy, bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote určenej súdom, ale úmyselne sa tomu vyhýbal do 11.06.2024, kedy bol operatívnymi pracovníkmi OKP Prešov dodaný do výkonu trestu odňatia slobody do Ústavu na výkon väzby a ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Prešove,

t e d a

- maril výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom,

č í m s p á c h a l

- prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona,

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného zaraďuje na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

2

4T/60/2024

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Prešov podala na Okresný súd Prešov dňa 17.12.2024 obžalobu pod č. 3Pv 483/24/7707 – 6 na obžalovaného A. B. pre skutok tak, ako je tento uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku a ktorý prokurátorka v podanej obžalobe právne kvalifikovala ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Po prednese obžaloby prokurátkou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.05.2025 bol obžalovaný A. B. na tomto hlavnom pojednávaní poučený o tom, že ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, môže urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Po tomto poučení urobil obžalovaný vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, a to, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu v obžalobe prokurátorky kladie za vinu. Na to súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku a obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal „áno“. V zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku súd zistil stanovisko prokurátorky, ktorá navrhla vyhlásenie obžalovaného o vine prijať. Následne súd vyhlásenie obžalovaného A. B. o vine zo spáchania stíhaného skutku, bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, keď ho právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v podanej obžalobe, podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal, nakoľko na podklade dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní a v kontexte priznania obžalovaného v prípravnom konaní súd nemal pochybnosti o vine obžalovaného. Následne v zmysle § 257 ods. 8 Trestného poriadku súd rozhodol, že sa na hlavnom pojednávaní vykonajú len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a na hlavnom pojednávaní súd v rámci dokazovania prečítal obsah listinných dôkazov.

Preto súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine, bez ďalšieho dokazovania ohľadom jeho viny, uznal obžalovaného za vinného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe tak, ako je tento skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom obžalovaný v skutkovej vete opísaným spôsobom maril výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom, čím naplnil skutkovú podstatu prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Z hľadiska subjektívnej stránky súd konanie obžalovaného posúdil ako konanie v priamom úmysle, pretože obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone a opísaným v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorým je záujem na rešpektovaní, dodržiavaní a výkone rozhodnutia súdu o uloženom treste odňatia slobody /§ 15 písm. a) Trestného zákona/.

Zo správy o povesti obžalovaného A. B. vypracovanej dňa 23.09.2024 Mestským úradom v Prešove vyplýva okrem všeobecných evidenčných údajov aj spáchanie jedného priestupku obžalovaným dňa 01.02.2013 a to porušením VZN č. 152/2006 o ochrane pred zneužívaním alkoholických nápojov a ochrane nefajčiarov, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 30,- Eur.

Z hodnotenia vypracovaného riaditeľom ÚVV a ÚVTOS Prešov zo dňa 18.09.2024 o správaní obžalovaného A. B. počas výkonu predchádzajúceho trestu odňatia slobody vyplýva, že správanie a vystupovanie obžalovaného bolo na požadovanej úrovni, povinnosti si plnil, rešpektoval príkazy a nariadenia príslušníkov, v osobných veciach si udržiaval poriadok a dodržiaval hygienu. Počas priebehu výkonu trestu nebol disciplinárne odmenený a ani potrestaný.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR generovaného ku dňu 12.09.2024 vyplýva, že obžalovaný A. B. bol pred spáchaním prejednávaneho trestného činu osemnásť krát priestupkovo postihnutý, pričom sa jednalo o 12 priestupkov proti majetku podľa § 50 zákona o priestupkoch, v 2 prípadoch bol postihnutý za priestupky proti verejnému poriadku podľa § 47 zákona o priestupkoch a ďalej bol postihnutý aj za 4 priestupky proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 zákona o priestupkoch.

Súd tiež na verejnom zasadnutí prečítal aj obsah rozsudku Okresného súdu Prešov, sp. zn. 5T/51/2019 zo dňa 30.09.2024, ktorým súd v zmysle § 405b ods. 1 Trestného poriadku zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Prešov, sp. zn. 5T/51/2019 zo dňa 01.06.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť 17.06.2020 a ktorým bol A. B. uznaný vinným z trestného činu porušovanie domovej slobody spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 194 ods. 1 ods. 2 písm. b) Trestného zákona a bol mu za to uložený podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody na 14 (štrnásť) mesiacov a pre výkon tohto trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 1 rok. V rámci probačného dohľadu mu uložil povinnosť sa zamestnať alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie a tiež zákaz požívať alkoholické nápoje alebo iné návykové látky.

Z odpisu Registra trestov SR, generovaného elektronicky ku dňu 14.05.2025 a týkajúceho sa obžalovaného vyplýva, že tento bol doposiaľ 5 krát súdne trestaný, pričom v štyroch prípadoch bol odsúdený za trestné činy krádeže podľa § 212 Trestného zákona a v prípade posledného odsúdenia v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 5T/51/2019 bol uznaný vinným z trestného činu porušovania domovej slobody spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 194 ods. 1 ods. 2 písm. b) Trestného zákona tak, ako je to uvedené v predchádzajúcom odseku odôvodnenia rozsudku. V prípade štyroch jeho predchádzajúcich odsúdení mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý aj vykonal.

Aby trest mohol zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom, musí v sebe zahŕňať jednak prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona. Zároveň trest musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Zohľadnil aj primeranosť sankcii podľa § 33a Trestného zákona.

Súd zvážil všetky okolnosti rozhodné pre druh a výmeru trestu, podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu.

U obžalovaného súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť a to, že sa obžalovaný v priebehu vyšetrovania ako aj na hlavnom pojednávaní ku skutku priznal a svoj skutok aj úprimne oľutoval /§ 36 písm. l) Trestného zákona/. Na strane druhej súd u obžalovaného zistil aj jednu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, a to, že obžalovaný už bol v minulosti za trestné činy odsúdený, pričom pri priznaní tejto príťažujúcej okolnosti súd zohľadnil jemu uložené predchádzajúce nepodmienečné tresty, pri ktorých sa neuplatňuje zahľadanie odsúdenia výkonom tohto trestu.

Práve tento rovnaký pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností viedol súd k uloženiu trestu v prvej polovici trestnej sadzby určenej trestným zákonom pre žalovaný trestný čin (až na dva roky). Na jednej strane súd zohľadnil postoj obžalovaného k spáchanému trestnému činu a jeho snahu sa zamestnať a zaradiť sa tak do pracovného procesu, na strane druhej ale nemohol opomenúť ani množstvo predchádzajúcich odsúdení, pri ktorých mu boli opakovane ukladané tresty odňatia slobody v ich nepodmienečnej forme. Je teda zrejmé, že ani výkon týchto trestov odňatia slobody v minulosti neodradil obžalovaného od páchania trestnej činnosti a nevedol ho ku korekcii jeho správania. Aj množstvo priestupkoch, za ktoré bol obžalovaný napriek svojmu mladému veku postihnutý, svedčí o ambivalentnom postoji obžalovaného k dodržiavaniu noriem spoločnosti nielen v trestnoprávnej ale aj v priestupkovej rovine. Súd teda za tohto stavu pristúpil k uloženiu trest odňatia slobody v jeho nepodmienečnej forme vo výmere 7 mesiacov, ktorý podľa názoru súdu zohľadňuje všetky tieto vyššie uvedené aspekty, ktoré súd bral do úvahy. Na jednej strane je v menšej miere týmto trestom vyjadrený výchovný účel trestu, kedy bude obžalovanému opäť počas výkonu trestu daná príležitosť, aby si uvedomil dôsledky svojho konania na svoj život a daná mu príležitosť ako stále mladému človeku ho zmeniť ale tento trest plní najmä represívnu funkciu vyjadrenú záujmom štátu, ktorý je chránený týmto trestným činom a tým je dodržiavanie súdnych rozhodnutí a výkon uložených trestov odňatia slobody, čo je výrazom právneho štátu, pod ktorý patrí aj vynútitel'nosť rozhodnutí a s tým

spojené potrestanie páchatel'ov, ako je obžalovaný, ktorí tento záujem narušia. Uložený trest je tak aj spravodlivou odpoveďou štátu reprezentovaného súdom na konanie obžalovaného.

Pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaneho trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, čo vyplýva aj z odpisu registra trestov, súd ho za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona na výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Na základe týchto dôkazov a po ich vyhodnotení súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

2

4T/60/2024

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Prešov. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.